

вираженою активністю синтетичних процесів та найбільш вираженими процесами конденсації хроматину в стовчастих епітеліоцитах слизової оболонки кишкової стінки володіють порожня та клубова кишки. Посилення симпатичного тонузу посилює цей процес. Зміщення автономного тонузу в сторону нормотонії обумовлює вказані явища в прямій кишці. Поряд з тим, у шийках сліпих кишок встановлено найменшу залежність досліджуваних показників від типологічних особливостей автономного тонузу.

ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА ІДІОПАТИЧНОЇ ЕПІЛЕПСІЇ У СОБАК

Тішкіна Н. М. – к. вет. н, доцент

Сокурєнко А. С. – магістр

Дніпровський державний аграрно-економічний університет,
м. Дніпро

Вступ. Епілепсія – захворювання, яке відноситься до функціональних розладів нервової системи та проявляється часто повторюваними психомоторними нападами, що протікають стереотипно. Найбільш поширеною неврологічною проблемою у собак є ідіопатична (первинна) епілепсія, яка виникає у 50 % випадків. Етіологія розвитку реактивної епілепсії неясна, відсутній зв'язок із захворюваннями, травмами головного мозку та будь-яких внутрішніх органів. Найбільш сприятливими до хвороби є біглі, такси, йоркширські тер'єри, пуделі, німецькі вівчарки, лабрадори та золотисті ретривери.

Мета роботи: вивчення особливостей діагностики, лікування та профілактики реактивної епілепсії у собак в умовах приватної ветеринарної клініки.

Матеріали та методи досліджень. Об'єкт дослідження – собаки декоративних порід (йоркширський тер'єр, такса, бігль, французький бульдог) 1-5 річного віку, хворі на епілепсію. Методи загальні клінічні та лабораторні (біохімічний аналіз крові та сечі), електроен-

цефалографія.

Результати дослідження. Результатом аналізу даних амбулаторного журналу приватної ветеринарної клініки «Свій лікар» м. Дніпро за 2021-2022 роки встановлено 20 випадків епілепсії у собак. Найбільшу кількість випадків виявляли серед собак у віці 1-5 років порід йоркширський тер'єр (8 випадків), французький бульдог (6 випадків), такса (4 випадки) та бігль (2 випадки), що узгоджується з даними дослідників. Симптоми епілепсії реєструвалася у 65 % самців (13) та у 35% самок (7).

Клінічно у хворих тварин реєстрували часті тоніко-клонічні атаки, які тривали 1-2 хвилини із втратою свідомості, розширенням зіниць, посиленою саливацією та неконтрольованим сечовипусканням або дефекацією.

За результатами проведених загальних клінічних та спеціальних лабораторних досліджень був поставлений діагноз – генералізована ідіопатична епілепсія, яку встановили шляхом виключення. Основним методом діагностики було проведення електроехографії під час функціональних проб, де спостерігали наростання дезорганізації за альфа-активністю, появу генералізованих, високоамплітудних (до 300 мкВ) комплексів "гостра-повільна хвиля", "спайк-хвиля" з амплітудним переважанням у лобно-скроневих відведеннях з обох боків, що дало змогу встановити помірні епілептиформні зміни .

Лікування було направлене на покращення життя тварин за рахунок зниження кількості й тривалості нападів та збільшення проміжків між ними. Для цього протягом 30 днів тваринам внутрішньо призначали препарати-антиконвульсанти: «фенобарбітал» (100 мг) по ½ таблетки 1 раз на день з контролем концентрації препарату в сироватці крові; протиепілептичний препарат «кепра» (500 мг) по ½ таблетки 2 рази на день та вітамінний препарат «ветамінекс» по 1 капсулі (на 10 кг ваги) 1 раз на день.

Концентрацію препарату «фенобарбітал» у сироватці крові вимірювали на 14-й та 30-й день з початку лікування. Перші ознаки покращення фізіологічного стану

тварин спостерігали з третього дня лікування, а остаточне зникнення клінічних ознак спостерігали протягом двох тижнів.

Після лікування власникам тварин було рекомендовано продовжити застосування «фенобарбіталу» з контролем його концентрації в сироватці крові на 90-, 180- та 360-й день після початку лікування. Антиепілептичні препарати можуть бути відмінені після 2-4 років повної відсутності нападів.

Висновки. Ідіопатична або реактивна епілепсія – це епілепсія невідомої етіології, яка не є наслідком будь-якого іншого захворювання чи травми. До епілепсії схильні тварини різних порід, які хворіють найчастіше у віці від 6 місяців до 5 років та здебільшого самці. Діагностика захворювання обов'язкова із застосуванням спеціальних інструментальних методів. Лікування довготривале із застосуванням проти судомних препаратів.

ВІКОВІ ТА ПОРОДНІ ОСОБЛИВОСТІ МОРФОЛОГІЇ МАТКОВИХ ТРУБ КУРЕЙ

Шнайдер В. А., Захарін В. В. – к. вет. н., доценти
Поліський національний університет, м. Житомир

Кацараба О. А. – к. вет. н., доцент
Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій ім. С. З. Гжицького, м. Львів

Вступ. Глибокі знання породної, вікової та екологічної морфології сільськогосподарської птиці, необхідні для подальшого покращення виробничих процесів технології вирощування та розведення птиці, оскільки морфологія дає основу для розуміння функціональних особливостей органів і систем.

Багато робіт присвячено вивченню органів відтворення птиці, однак, морфологія маткових труб курей порід леггорн і корниш на різних етапах постнатального онтогенезу у віковому аспекті і при різній технології їх утримання вивчено недостатньо.